

काळाच्या पडद्याआड कित्येक भाष्यवंताची 'भाष्यरेखाच' हरवलेली असते. अशीच एक 'भाष्यरेखा' गवसली आहे रूढा होम फिडीयोला.

ही 'भाष्यरेखा' काही साध्याशुध्याची नभून ती आहे महाराष्ट्राच्या लाडक्या व्यक्तित्वाची पु.ल.देशपांडे यांची. आता तुम्ही म्हणाल पु.लं.चं एखाद दुर्मिळ पुस्तक सापडलं की काय? अहो पुस्तकाच काय घेऊन असलात. चक्क नायिकेच्या भाषाची भुमिका असलेला पु. लं. चा चित्रपटच सापडला आहे.पु.लं. नी भुमिका केलेला आणि अस्तित्वात असलेला हा पहिलाच चित्रपट. आशुबाब पेंढारकरांनी एक होतकरू व मेहनती अशी उपमा देऊन पु. लं. ना हा चित्रपट मिळाला म्हणून निर्मते टापर शंभूना गळ घातली आणि पु. लं. ना नायिकेच्या शांता आपटेच्या भाषाची पेटंट भूमिका मिळाली.

शांताराम आठवले साख्या ज्येष्ठ दिग्दर्शकाने 'भाष्यरेखाचे' दिग्दर्शन केले. नारायण हरी आपटे यांनी या चित्रपटाची गीते लिहिली तर केशवराव भोळेंसाख्या नावाजलेल्या संगीतकाराने या गीतांना साज चढवला. 'देव खरा आधार' 'माझ्या माहेरी सुखाची सावली गं' आणि 'पाहिजे पोटाला भाकरी' ही तीव्ही गाणी शांताबाई आपटे यांनीच गायली आहेत. 'पाहिजे पोटाला भाकरी' या गीताने जनसमुदायाला एक वेगळाच विचार प्रवाह दिला. स्वातंत्र्य प्राप्तीनंतर जेव्हा एक नवे राष्ट्र म्हणून भारत उदयाला येईल त्यानंतर पहिला प्रश्न असेल पोटाचा मग 'भाकरी हिच उदयाची क्रांतीप्रेरणा ठरेल'. असे सामाजिक विचार त्या काळी मांडले गेले.

'पाहिजे पोटाला भाकरी'

नव्या युगाची नव्या जगाची हिच देवता खरी'

या गाण्याला तर लोकांनी अक्षरशः उचलून धरले होते. १९४७ ला भारत स्वतंत्र झाला तरी समाज प्रबोधन होणे आवश्यक होते त्यासाठी चित्रपट माध्यमातून समाज प्रबोधन घडवून आणण्याचे कार्य करण्याचे ठरवूनच नारायण हरी आपटे यांनी 'भाष्यरेखाचे' कथानक लिहिले. 'भाष्यरेखा' ची कथा आहे. स्वातंत्र्यपूर्व काळातली ज्यावेळी देशाचा अच्चा अच्चा स्वातंत्र्यप्राप्तीसाठी झटत होता. त्यातच चित्रपटाची नायिका माणिकही. महात्मा गांधी आणि स्वामी आनंद यांच्या चळवळींनी प्रभावित झालेली माणिक निर्भयतेने जीवन जगू पाहते. यातूनच कथेचा विस्तार होत जातो. समाजाची आंधिलकी स्वातंत्र्यप्राप्ती तारुण्यशुलभ वेड मन आणि कौटुंबिक कर्तव्य यांतून माणिकची ध्येयनिश्चिती होत जाते.

माणिक ही एका अधन व उच्च कुळातील आम्हण आशूराव पेंढारकर यांची कन्या. तिचा कॉलेज पक्षातून स्वातंत्र चळवळीत सहभाग असतो. माणिकला मार्गदर्शक असा 'मातृमंढीराच्या' स्थापनेच्या वेळी स्वामीआनंदकडून 'निर्भयतेने जग' असा संदेश मिळतो आणि मग खरोखरच तिच्यावर निर्भयतेने जगण्याची परिस्थिती येते. देवपण येण्यासाठी जसे दगडालाही टाकीचे घाव सोसावे लागतात अगदी तसेच माणिकच्या आयुष्यात घडत जाते. माणिकचे आयुष्य तिचे कुटुंब व त्यातील व्यक्तीरेखा आणि त्यांचे विचार हे चित्रपटात दाखविण्यात आले आहे. त्याकाळाच्या कितीतरी पुढे जावून सामाजिक व वैचारिक क्रांतीचे खीज चित्रपटाने रोवले.

आपण ज्यावर प्रेम करतो त्यासाठी स्पर्श अर्पण करतांनाही आपल्याला कसलेच भय नसते. अशीच काहीशी परिस्थिती प्रभाकरवर प्रेम करताना माणिकची होत असते. त्या परिस्थितीत तिचा भूमिगतांशी प्रत्यक्ष संबंध येतो जो तिला संकटात ओढावून घेतो. या संकटातून ती ज्या पद्धतीने मार्ग काढते त्यातून तिच्या व्यक्तिमत्त्वाचे विविध पैलू आपल्यासमोर येतात. प्रभाकरकडून गर्भार राहिल्यानंतर जेव्हा ही गोष्ट सरला काकूंकरी घराच्यापर्यंत पोहचते तेव्हा तर तीची स्वतःपरीक्षाच होते. घरातील स्पर्श मोठी माणसे वडील भाऊ आजी यांजकडून तिला स्पर्श सहन करावा लागतो पण आई मात्र तिच्या पाठीशी खंभीरपणे उभी राहते. इतक्या कठीण परिस्थितीतही प्रभाकरला दिलेल्या वचनाची आठवण ठेवून त्याचे नाव प्रत्यक्ष वडीलांपुढे न येऊ देण्याची व त्यासाठी वाटेल ते कष्ट सोसण्याची माणिक जी तयारी दाखवते त्यावरून तिच्या ठायी स्वतःपेक्षाही देशाला मोठे मानण्याची वृत्ती दिवून येते. हळूहळू नाटयमय पद्धतीने वडीलांना भावाला आणि आजीला त्यांची चूक लक्षात येऊन ते माणिकला स्विकारतात आणि माणिकलाच नव्हे तर संपूर्ण कुटुंबियांना एक 'भाष्यरेखा' गवसते.

दिग्दर्शक :
संगीत :
गीते पटकथा व संवाद :
भूमिका :

शांताराम आठवले.
केशवराव भोळे.
नारायण हरी आपटे.
शांता आपटे
आशूराव पेंढारकर
पु. ल. देशपांडे
सुधा आपटे
सरोज शोरकर
मधु आपटे.

भाष्यरेखा संग्रही ठेवण्यासाठी www.marathiworld.com/mwshop ला भेट द्या.
अथवा फोन खरेदीसाठी संपर्क नाशिक : 253-2573197 मुंबई : 9820222776